

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมด้านยาเสพติดและการพนันในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณทำโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS/PC+) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การจัดสนทนากลุ่มประชาชนในชุมชนซึ่งประกอบอาชีพอิสระ รับจ้าง อาสาสมัคร ข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ นักเรียนนักศึกษา และแม่บ้านผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งอาศัยในเขตพื้นที่ชายอนาเขตโดยการสนทนากลุ่ม

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.5 มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี ร้อยละ 36.7 สมรสแล้ว ร้อยละ 54.5 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 52.3 ประกอบอาชีพรับจ้างหรืออาชีพอิสระ ร้อยละ 67.6 มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 45.7 ประกอบอาชีพไม่เกิน 8 ชั่วโมง ร้อยละ 53.8 และอาศัยในเขตเมือง ร้อยละ 73.6

ผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรม พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจระดับสูง โดยมีความเข้าใจมากที่สุดในเรื่อง เมื่อเกิดอาชญากรรมต้องจดจำลักษณะคนร้ายแล้วรีบแจ้งตำรวจโดยเร็ว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 รองลงมาคือ ผู้มีหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมคือประชาชนทุกคน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 และมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดในเรื่องการฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้ที่เคยกระทำผิด ทำให้ผู้นั้นไม่กลับมาก่อทำผิดซ้ำอีก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.99

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม พบว่า โดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมน้อย มีเพียงบางเรื่องที่มีส่วนร่วมมาก ได้แก่ การสอดส่องดูแลบุคคลในครอบครัวไม่ให้เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทุกชนิด เช่น ยาเสพติด การลักขโมย การคอบเป็นหูเป็นตาให้กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .72 และประชาชนมีส่วนร่วมน้อยที่สุดในเรื่อง การเคยเป็นพยานชี้ตัวผู้กระทำผิด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .16

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม พบว่า ผู้ที่มีอายุต่างกัน มีความแตกต่างกันในด้านความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม คือ ผู้ที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมน้อยกว่าผู้ที่มีอายุในช่วงอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม พบว่า ผู้ที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการประกอบอาชีพต่อวัน มีความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม คือ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เป็นผู้ทำงานแล้ว (มีอาชีพ มีรายได้ ทำงานทุกชั่วโมง) จะมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมมากกว่าผู้อื่น

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการควบคุมอาชญากรรม ด้านยาเสพติดและการพนัน พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนสูง จะมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมมากขึ้น และพบว่า เพศชาย มีงานทำ และจบการศึกษาสูง จะมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมมากขึ้น

ผลการศึกษาความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชน ที่จะทำให้ยาเสพติดและการพนันลดลงหรือหมดไปจากสังคมไทยนั้น ประชาชนคิดว่ายาเสพติดและการพนันส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นในครอบครัวหรือชุมชนแออัด บิดามารดาผู้ปกครองควรร่วมมือกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมของบุตรหลาน ให้ความรักความอบอุ่นภายในครอบครัว เด็กและเยาวชนทุกคนควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง รวมทั้งเน้นหลักสูตรด้านศีลธรรมและโทษของยาเสพติดและการเล่นการพนัน ควรจัดหางานให้แก่ผู้ว่างงานทำเพื่อสร้างรายได้แก่ตนเองและครอบครัว จัดทำสวนสาธารณะในชุมชนเพื่อการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จัดหน่วยฝึกอบรมเกี่ยวกับยาเสพติดและการพนันทุกชนิดแก่ประชาชนทั่วไป โดยเน้นผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา เจ้าหน้าที่ตำรวจควรยึดมั่นความยุติธรรมและใช้มาตรการลงโทษที่รุนแรง โดยเริ่มจากการจัดการจับเด็ดขาดแก่ผู้ผลิตและผู้จำหน่าย และผู้ที่เป็นเจ้ามือการพนันทุกชนิด รวมทั้งให้ความสำคัญกับแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย นอกจากนี้ประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการช่วยกันดูแลเรื่องยาเสพติดและการพนันให้มากขึ้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือสังคมในทางหนึ่ง

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพดังนี้

5.2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

5.2.1.1 ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในระดับสูง โดยมีความรู้ความเข้าใจมากที่สุดในเรื่อง เมื่อเกิดอาชญากรรมต้องจดจำลักษณะคนร้ายแล้วรีบแจ้งตำรวจโดยเร็ว เนื่องจากเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่ใกล้ตัวประชาชนมากที่สุด เพราะการจับผู้กระทำความผิดมาลงโทษจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน ผู้พบเห็น ซึ่งจัดเป็นการช่วยเหลือให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวผู้กระทำความผิดมารับโทษได้เร็วขึ้น นับว่าเป็นพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมทางหนึ่ง ซึ่งความรู้ความเข้าใจด้านนี้สนับสนุนแนวคิดของ ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2526) ที่กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมทั้งรูปธรรมและนามธรรมเพื่อป้องกันอาชญากรรมนั้น ควรจัดแสงสว่างข้างถนนและสาธารณะเพื่อให้คนในชุมชนเห็นหน้า รูปพรรณสัณฐานของคนร้าย และช่วยในการติดตามจับกุม นอกจากนี้การจัดให้มียานรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน โดยให้ประชาชนเป็นผู้ดูแลความเรียบร้อย และป้องกันเหตุร้ายเบื้องต้น เป็นการให้ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นอย่างดี

5.2.1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม

ประชาชนมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมในระดับน้อย หรือไม่เคยมีส่วนร่วมเลย ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนใหญ่จะช่วยสอดส่องดูแลบุคคลในครอบครัวไม่ให้เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทุกชนิด เช่น ยาเสพติด การลักขโมย และในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนจากการสนทนา มีความคิดเห็นว่า บิดามารดาควรให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตรหลานหรือถ้าบุตรหลานกระทำความผิดมาก่อนต้องคอยให้กำลังใจเพื่อให้เด็กมีกำลังใจที่จะประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นคนดี จากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าประชาชนจะมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมมากเฉพาะกรณีที่เขาสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ และไม่เป็นภัยแก่ตัวเอง การควบคุมดูแลบุตรหลานของคนเป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย และถือเป็นการป้องกันอาชญากรรมขั้นพื้นฐาน เนื่องจากเด็กอาจมีพฤติกรรมเลียนแบบเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรให้ความเอาใจใส่ ชี้ให้เห็นถึงโทษที่เกิดจากการเสพยา หรือการถูกลงโทษทางกฎหมายถ้าก่ออาชญากรรมด้านอื่น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล ปธานวนิช (2528) ที่กล่าวปัญหายาเสพติดนั้นควรเริ่มต้นจากเด็กและเยาวชนเพื่อให้รู้จักการป้องกันตนเองให้ออกห่างจากสิ่งเหล่านี้ บิดามารดา ผู้ปกครอง

หรือครูอาจารย์ ควรแนะนำเด็กเดือน และให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตรหลาน ให้คำปรึกษา และความรักความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในครอบครัว นอกจากนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรวิทย์ อรรถโกวิทชาติ (2542) ซึ่งพบว่า ผู้เสพติดในครอบครัว ส่วนใหญ่คือบิดา เริ่มจากการดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ สาเหตุที่เด็กเสพยาเสพติดอีกประการหนึ่งคือการอยากลองตามคำแนะนำของเพื่อน

สำหรับผลการวิจัยที่พบว่า การที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมนั้น เนื่องจากเกิดความกลัวและคิดว่าอาจทำให้ตนเองและครอบครัวไม่ปลอดภัย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ (2526) พบว่า ความร่วมมือของประชาชนมีน้อย ส่วนหนึ่งหนึ่งมาจากประชาชนกลัวว่าจะไม่ปลอดภัยแก่ตนเองถ้าให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.2.1.3 อายุ

จากผลการวิจัยพบว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยพบว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมน้อยกว่าผู้ที่มีอายุช่วงอื่น ๆ อาจเนื่องมาจากผู้ที่อายุ 41 – 50 ปีเป็นวัยกลางคน ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัว มีหน้าที่การงานที่มั่นคง ไม่มีเวลาที่จะให้ความสำคัญหรือความสนใจต่อปัญหาอาชญากรรมใด ๆ และอาจคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้ความเอาใจใส่ เพราะมีเรื่องที่ต้องจัดการในชีวิตประจำวันอีกหลายประการ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐพงษ์ อินทรลักษณ์ (2542) ที่พบว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมเช่นกัน

5.2.1.4 เพศ

จากผลการวิจัยพบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม โดยพบว่าเพศชายจะมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากเพศชายจะเป็นเพศที่ทำงานเกี่ยวกับด้านการป้องกัน ควบคุม แก้ไขปัญหาอาชญากรรมมากกว่าเพศหญิง เช่น ผู้มีอาชีพเป็นตำรวจ อาสาสมัคร ผู้รักษาความปลอดภัยตามสถานที่ต่าง ๆ ฯลฯ และโดยธรรมชาติแล้วเพศชายจะแข็งแรงและสามารถช่วยเหลืองานด้านการควบคุมอาชญากรรมได้ดีกว่าเพศหญิง ผลงานวิจัยดังกล่าวยังไม่พบว่ามีผู้ใดศึกษาผลการวิจัยว่าเพศ เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม

5.2.1.5 ระดับการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม โดยพบว่า ผู้ที่จบการศึกษาสูงจะมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมมากกว่าผู้ที่จบการศึกษาน้อย เนื่องจากผู้ที่จบการศึกษาระดับสูง จะมีความรู้ความสามารถในการควบคุมอาชญากรรมในชุมชนได้ดีกว่า และมีความคิดที่จะป้องกันปราบปรามอาชญากรรมให้หมดไปจากสังคมมากกว่าผู้มีการศึกษาน้อย หรือบุคคลดังกล่าวอาจต้องการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมเพื่อต้องการสร้างความสงบสุขให้กับสังคม ซึ่งเป็นการมองภาพรวมของสังคมได้กว้างกว่าผู้จบการศึกษาน้อย นอกจากนี้ผู้ที่เสพยาเสพติด เล่นการพนัน หรือก่ออาชญากรรมอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีการศึกษา หรือจบการศึกษาระดับต่ำ และจากการสนทนากลุ่ม ประชาชนกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าเด็กและเยาวชนทุกคนควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และโรงเรียนควรเน้นหลักสูตรให้เด็กเห็นถึงโทษของยาเสพติดและการพนัน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีของ จอห์น เจ.แมคซีนิส (John. J. Macionis.1991 : 201) ที่กล่าวว่า การควบคุมอาชญากรรมนั้นอาจควบคุมได้โดยการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งการศึกษาถือเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการควบคุมอาชญากรรมโดยการขัดเกลาทางสังคม นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับ ฌ็องฟร็องซัว อีนิทาลิกซ์ (2542) ที่พบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

5.2.1.6 เวลาประกอบอาชีพต่อวัน

จากผลการวิจัยพบว่า การมีงานทำเป็นปัจจัยหนึ่งที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม โดยพบว่า ผู้ที่มีงานทำ มีรายได้ และทำงานทุกช่วงชั่วโมง จะมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมมากกว่าผู้ที่ไม่มีการทำงาน เนื่องจากผู้ที่มีงานทำ จะมีรายได้ที่จะเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ไม่จำเป็นต้องกระทำความผิดอาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นการค้าขายเสพติด การเล่นการพนัน และผู้ที่ทำงานอยู่ตลอดวัน เช่น อาสาสมัคร ผู้รักษาความปลอดภัย จะมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมโดยหน้าที่ นอกจากนี้กลุ่มคนอาชีพดังกล่าวมักผลักดันเปลี่ยนเวรยามเพื่อสอดคล้องพฤติกรรมของบุคคลที่น่าสงสัย ออกตรวจพื้นที่ ช่วยเป็นหูเป็นตาให้กับบ้านเรือนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง และผู้ที่มีรายได้จะมีเงินทุนในการสนับสนุนการควบคุมอาชญากรรมด้วย และจากการสนทนากลุ่มประชาชนส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ควรจัดหางานให้แก่ผู้ที่ว่างงานได้ทำงานกันอย่างทั่วถึงเพื่อมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว จะได้ไม่หันไปก่ออาชญากรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อาสาพรุฑ์ เกษทรัพย์ (2524) พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้สูง มีส่วนร่วมในกิจกรรมโรงเรียนชุมชนมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำ และฉายน วุฒิกรรมรักษา (2526) พบว่า ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า จะเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการสร้างงานชนบทมากกว่า และไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ

(2526) พบว่า สาเหตุที่ประชาชนให้ความร่วมมือในการควบคุมอาชญากรรมน้อย อาจมีสาเหตุมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ เพราะคนที่มีรายได้น้อยจะมีปัญหาในการป้องกันอาชญากรรม

5.2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุคิดและการพนันพบว่า พื้นที่ที่อยู่อาศัยมักเสพยาเสพติด การพนัน และลักทรัพย์มากที่สุด ซึ่งผู้กระทำผิดส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นถึงวัยกลางคน เนื่องจากปัจจุบันสภาพสังคมและเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนหลายคนไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้ จึงต้องหางานด้วยวิธีการที่ทุจริต เช่น การซื้อขายยาเสพติด การเล่นพนันหรือการลักทรัพย์ปล้นทรัพย์ ในปัจจุบันทำให้ผู้กระทำผิดสร้างมีรายได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว และบุคคลที่กระทำผิดที่เริ่มวัยรุ่นจะเสพยาเสพติดอาจเนื่องมาจากการอยากทดลอง เลียนแบบเพื่อน และถูกชักจูงได้โดยง่าย ส่วนบุคคลวัยกลางคนที่ก่ออาชญากรรมนั้น อาจไม่มีงานทำ หรือมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงครอบครัว อาจเล่นการพนันหรือซื้อขายยาเสพติดเพื่อหารายได้ให้ตนเองและครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พลเอกอรุณ เชาวนาศรี (2526) ที่พบว่า สาเหตุหนึ่งที่คนชอบเล่นการพนันคือเล่นเป็นอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัว อาจเป็นเจ้าของบ่อนหรือเจ้ามือ และปีเตอร์ อาร์โนล (Peter J. Arnold, 2529 อ้างถึงใน อนุวัตร แก้วจินทา, 2542 : 16) กล่าวว่าสาเหตุหนึ่งที่คนชอบเล่นการพนันคือ ต้องการความมั่งคั่งอย่างรวดเร็ว

ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมควรเริ่มจากครอบครัว และประชาชนควรให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแจ้งเบาะแส หรือแจ้งความเมื่อเกิดเหตุการณ์ในพื้นที่โดยเร็ว เป็นหูเป็นตาให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากการมีส่วนร่วมดังกล่าวเป็นเรื่องพื้นฐานที่แต่ละครอบครัวจะต้องให้ความสนใจและเอาใจใส่บุคคลในครอบครัวของตัวเอง ไม่ให้กระทำผิดคิดทั้งด้านยาเสพติด การพนัน หรือก่ออาชญากรรมอื่น ๆ และการช่วยสอดส่องดูแลพฤติกรรมที่น่าสงสัยแล้วแจ้งความแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2526) ที่กล่าวถึงมาตรการต่าง ๆ ในการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ มาตรการเพื่อนบ้านเตือนภัย มาตรการสายตรวจประชาชน มาตรการตรวจตราบ้านเรือน และการจัดให้มียามรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน เพื่อเป็นการช่วยป้องกันและควบคุมการเกิดอาชญากรรมได้ทางหนึ่ง

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจยังขาดความพร้อม มาที่เกิดเหตุล่าช้า ควรปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ จริงจัง เข้มงวดมากขึ้น ไม่เกรงกลัวต่ออิทธิพลใด ๆ และควรเข้าถึงชาวบ้านเพื่อรับทราบปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่เท่าที่ควร บางครั้งละเลยการปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับแจ้งความ แล้วไม่ไปยังที่เกิดเหตุโดยทันที ทำให้ผู้ก่ออาชญากรรมสามารถหลบหนีไปได้ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนรับสินบนหรือ

เกรงกลัวอิทธิพลในท้องถิ่น การเกิดอาชญากรรมจึงเกิดขึ้นในชุมชนนั้นโดยไม่มี การปราบปรามใด ๆ โดยการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ (2526) ที่พบว่า สาเหตุหนึ่งที่ประชาชนให้ความร่วมมือในการควบคุมอาชญากรรมน้อยเนื่องมาจาก ความไม่ศรัทธาค่อเจ้าหน้าที่และระบบราชการ เนื่องจากความไม่มีประสิทธิภาพ และความไม่ สุจริตในการปฏิบัติงาน

หน่วยงานที่รับผิดชอบควรจัดการอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญา กรรม จัดอบรมอาสาสมัคร จัดสวนสาธารณะในชุมชน เนื่องจากมีประชาชนบางกลุ่มที่ต้องการให้ ความช่วยเหลือสังคมอย่างแท้จริง เช่น อาสาสมัครต่าง ๆ ให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การรณรงค์ การให้ความรู้ความเข้าใจกับบุคคลในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รักษา ทางกรณ์ (2528) ที่พบว่า ความสงสาร ความพอใจ และความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ความตระหนักถึงปัญหาของท้องถิ่น การช่วยเหลือบุคคลที่ไม่รู้หนังสือ เป็นการทำความดีอย่าง หนึ่ง รู้สึกภาคภูมิใจและได้รับการชักชวนขอร้องจากผู้นำชุมชน จึงส่งผลให้เข้าร่วมโครงการอาสา สมัคร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรีชญา เวสารัชช์ (2528) ที่พบว่า ปัจจัยผลักดัน การมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนหนึ่งนั้นมาจาก ปัจจัยผลักดันโดยบุคคลอื่น โดยเฉพาะผู้นำชุมชน การได้รางวัลตอบแทน หรือเป็นปัจจัยภายในบุคคลเอง เช่น การคาดหวังประโยชน์ส่วนรวม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรกำหนดนโยบายอย่างชัดเจนในการคุ้มครองอาสาสมัคร หรือผู้มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เนื่องจากว่าประชาชนยังไม่มั่นใจใน ความปลอดภัยของตนเองถ้าเกิดอันตรายในการปฏิบัติหน้าที่
2. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ องค์กรต่าง ๆ ควรให้ความสำคัญต่อสมาชิกแจ้งข่าวอาชญา กรรมเกี่ยวกับมาตรการในการให้ความช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้น
3. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรปรับระบบการชี้ตัวผู้กระทำผิดให้กับประชาชน เนื่องจาก ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ต้องการเข้าไปเกี่ยวข้องในการเป็นพยานชี้ตัวผู้กระทำผิด ซึ่งอาจก่อให้เกิดภัย ต่อตนเองและครอบครัว
4. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรติดตามและประเมินผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร หรือผู้มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างค่อเนื่อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ

1. รัฐบาลควรบรรจุสถานบันครอบครัวให้ความรักความเอาใจใส่ต่อบุตรหลาน โดยการให้เวลา ให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกรับรู้ รวมทั้งอบรมสั่งสอนให้เห็นถึงโทษของการเสพยาเสพติดและการพนันตั้งแต่เด็ก

2. สถาบันการศึกษา ควรเน้นการเรียนการสอนเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ และปัญหาอาชญากรรมในสังคม โดยให้เด็กได้เห็นโทษของการกระทำความผิด โดยนำสื่อการเรียนการสอน เช่น สไลด์ หรือภาพยนตร์ตัวอย่าง เพื่อให้เด็กรู้จักหลีกเลี่ยงยาเสพติดหรือการพนันทุกชนิด

3. เจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจในแต่ละพื้นที่ ควรอบรมอาสาสมัครด้านการคุ้มครองในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นมาตรฐานให้ผู้ที่จะมีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเกิดความมั่นใจในความปลอดภัยของตนเอง

4. ผู้บังคับบัญชาควรตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อมีผู้มาแจ้งข่าวอาชญากรรมแล้วให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรืออาสาสมัครผู้ปฏิบัติหน้าที่แจ้งต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาติดตามผลการปฏิบัติงานต่อไป

5. ผู้บังคับบัญชาของแต่ละสถานีตำรวจ ควรพิจารณาพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานอย่างหละหลวม หรือเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและการพนัน หรือไม่ซื่อสัตย์แล้วมีมาตรการลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจเหล่านั้นอย่างเด็ดขาด โดยการพักราชการหรือให้ออกจากราชการ ไม่ควรย้ายไปปฏิบัติงานที่อื่นเพราะจะสร้างปัญหาที่ยังที่ดังกล่าวต่อไป

6. หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบพื้นที่ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล ควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมหรือชมรมต่อต้านอาชญากรรมขึ้น หรือถ้าในพื้นที่มีโรงงานใหญ่ ๆ จัดให้มีตำรวจโรงงาน และจัดโครงการเพื่อนบ้านพึ่งพา ซึ่งเป็นการปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนช่วยกันป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในชุมชนของตน โดยเป็นการร่วมมือกันระหว่างคณะกรรมการหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และประชาชนทั่วไป ในการควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารังต่อไป

สำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษารังต่อไป ควรศึกษาแรงงใจของประชาชนในการมีส่วนร่วมปราบปรามอาชญากรรม ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมควบคุมอาชญากรรม และการประเมินผลการปฏิบัติงานของตำรวจและอาสาสมัครในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม